

אל פסגת ההר

הר אדריר הוא הצפוני ביותר בשרשראת הפסגות בגוש הר מירון. לצד מצפור ייחודי עם תצפית מריהיבה על הרי לבנון והחרמון הוא מציע נוף יפהפה של חורש ים תיכוני מפותח ומפגש עם בעלי חיים מעניינים במעלה ההר

בתהה: אדריל ארדן

(הגදולים שבווקי ההר) ונמנמנים עציים, מכרסמים בגודל עצום בעלי זנב ארוך ושער, החים על עצים, ניחנים בקשר ניתור מעולה ופעילים בעיקר בלילה. כמו כן, מצויים כאן יערוניים, חדפים, סמרומים, שפני סלעים, דלקים, תנינאים, שועלים, דרבניים ואך צבאים.

מי ברכב מי ברגל

מסלול הטויל בהר אינו קשה ומתאים למשפחות. אפשר לבחור בין שתי אפשרויות: אפשרות אחת היא לעלות ברכב פרטי (אי אפשר באוטובוס) כמעט עד לפסגה, לחנות בשוראים משמאלי דרך עפר החסומה בשער ברזל, ומוקודה זו לעלות ברגל בקלילות כ-200 מטר עד המצפה המרהיב המשקיף אל הגליל הלבנוני, הרי הלבנון, החרמון, רמת הגולן ושלוחות הגליל המערבי (ראו מסגרת).

האפשרות השנייה היא לבחור במסלול הליכה טבעתי יפהפה, העולה אל ההר מצד מערב וירוד לאורך הכביש הצר במדרון המערבי, היישר אל הרכב - מסלול קל שאורך כשעה וחצי.

איך מגעווים? מכביש 899 (המכונה כביש הצפון), בין מצפה מטה לכיוון דרום שעולה למלחה פסגת ההר. במקומות להמשיך בנסעה למלחה חוננים בחניה בכביש אספלט לכיוון דרום שעולה למלחה פסגת ההר. הקטנה מצד שמאל, מיד עם הפניה לעלייה להר (לאן גם חוותים בסוף המסלול).

צועדים ברגל כ-200 מטר על כביש הגישה לפסגת ההר, ומיד רואים מצד שמאל שביל מסומן ירוק (על גבי עמוד של תמרור) שעולה למלחה מטה. חלקו הראשון של השביל עולה במעלה מתחנה דרך חורש עשיר בעצי אלון התולע. כאן אפשר לפגוש מיini צומח רבים הגדלים בארץ גוש הר מירון, כגון אלון מצוי, אלון התולע, אלה ועוד. בעונות הסתיו והחורף ההר נצבע בצבעי שלכת כתומים-אדומים יפהפיים.

לנור ולרוץ על פסגה אפשר לפגוש את עצי הקטלב, העשבים, והעורבניים. במיוחד עזים בעלי גז וחום-אדום חלקם מאוד גדולים. העץ הזה גדול אך ורק בקרוקוות קרוטון וחוחואר. כל שנה בקייז מתקלפת שכבה עליונה ודקה של הגזע ובכך מנעת הש騰נות מזיקים שונים בתוך הגזע.

במהשך מגעים בדרך עפר - חלק מהתשתיות של צה"ל בתחום שמורה הר מירון. מושיכים עם דרך העפר עד לשולט הירוק של מצפור

מרפסת התצפית במצפור הר אדריר משלבת בתוך החורש. צילום: ארכיוון רשות הטבע והגנים

טיול בטוח

הר אדריר נמצא בתחום שמורות טבע הר מירון וחלים עליון כליל התנהגות בשמורה: בהילאה, יש להקפיד ולעקוב אחר סימון השבילים הירוק בשיטה ולהציג במאפייניו של שבלים גליל עליון מס' 2. הילאה מותאמת לשבלים המסתמכים בלבד ויש להקפיד לסיים את המסלול לפני החשכה. הילאה בשעות החשכה בשמייה אסורה בהחלה.

הברחת אש אסורה בחלהט, אלא בחינויים ובמקרים המזעדיין לך. אם נתקלתם במפגע בטיחותי אנא העבירו את המידע למועדן הסביבה - 3639*.

ללכת בה לכיוון דרום, אל כביש הגישה העולה לבסיס הצבאי שבפסגת ההר (סגור למטיילים), וממנו מתחילה לרדת. הירידה בצד הכביש (שהוא צר ומשובש ואין בו כמעט תנוצה של כל רכב אך יש בכל זאת להקפיד ללכת בזהירות) מלאה בתציפות יפות לכיוון דרום וממערב. היישוב הגדול הקיים שנראה משמאלו הוא חורפייש, כפר דרוזי ציורי בגובה 670 מטר מעל פני הים. מעלה הכביש בפסגת ההר הקירח, אפשר להשקייף אל מתחם נבי סבלאן, אחד המקומות הקדושים ביותר לדרוזים, הנמצא בפסגת הר זבול, בגובה 814 מטר מעל פני הים.

במבט לכיוון מערב אפשר לzechות את מעלות תרשיחא, השוכנת על שלוחה בין נחל ציבב מצפון לנחל געתון מדרום. ממשיכים לרדת בניינויים עם הכביש המתפתל עד שמעגעים אל החינה, שבה השארנו את הרכב, שם מסתיים המסלול.

הכותרת היא מנהלת מרכז חינוך והסבירה גליל עליון, רשות הטבע והגנים

הר אדריר, ושם פונים שמאלה בין עצי החרוש הצפופים לעבר המצפור, המספק תצפית מריהיבה על דרום לבנון. ממרפסת העץ התלויות של המצפה אפשר לzechות באנפן ברור את קו הגבול, שכן הגליל הלבנוני צהוב וחושף בשל רעיית יתר וכרייתת עצים, וועלם בנגוד גמור לירוק של הגליל שלנו. במבט מערבה מבחינים במצבה טואה (מבנה מסווג מצודת טגארט) הנמצאת על הר מטה, והייתה חלק ממערך ההגנה על המצחפים בגליל. פרט טריוהיה מעניין: ערכו של השם מטה בגימטריה הוא 840, וזהו גם גובהו של ההר מעלה פני הים.

בראש הר אדריר נחשפה בשנות ה-50 מצודה גדולה וקדומה מתקופת הברונזה המאוחרת, והסבירה היא כי היא חלק משרשת מצודות שנבנו בתקופה זו בפסגות של הר מירון ושל הר מצפה הימים. המצודה נפגעה בתוכאה מהפיגות הצבאי במרחוב וכיום נותרו ממנה מעט שרידים חשופים על פני השטח. מההמצפור חוזרים לדרכם העפר וממשיכים

קובים וזכירים
המצפור על הר אדריר הוקם לזכר 121 חללי מלחת לבנון השנהה, הנופלים. רשות הטבע והגנים, בסיוע הקרן והגנים, מודרנותו של הר חירם. הר אדריר מופיע בשמותיו של הר מירון והוא נכלל בתחום שמות טבע בצפונו הארץ ובמרכזו. מלחמת משלוחה של הילדה האופייני לאזור מרים הגליל העליון. עציים נשירים שמוצאים צפוני, כמו אלון התולע, אגס סורי, עוזר קוצני ועוד. גם בעלי חיים אפשר לפגוש בהר אדריר באקראי, ובtems מגוון ציפורים, שאת שירתן שומעים בעיקר באביב ובאביב החיוור והקינון. שני מיini הגדלים בארץ גוש הר מירון, כגון אלון מצוי, אלון התולע, אלה ועוד. בעונות הסתיו והחורף ההר נצבע בצבעי שלכת כתומים-אדומים יפהפיים. קטינה הנחבתה בסבך ומשמיעת שירה עשרה העורבים. מיוחד במניו הוא הגדרון, ציפור משקיפה אל דרום לבנון - שדה המערה שבו נפלו החילים. המצפור נחנך ב-2012 ב-3 ביולי. הצלב, חסרים, חברתיות כמו דבורות הבומבו, דבורה גדולה ושchorה שעלה גופה פסים צהובים, חברתיות כמו דבורות הדבש. מבין היונקים נצפו בהר אדריר חזרי בר